

**В ИЗПЪЛНЕНИЕ
НА БОЖИЯТА ВОЛЯ Е СИЛАТА
НА ЧОВЕШКАТА ДУША**

www.kvantov-prehod.org

излиза 1 път в месеца

**АБОНАМЕНТНАТА
КАМПАНИЯ за 2019 г.
започна!**

За вестник **КВАНТОВ
ПРЕХОД**
каталожен №618

можете да се абонирате чрез
фирма **Δ "Доби прес" ЕООД**
(тел. 02/963-30-81; 02/963-30-82)
или на сайта www.dobipress.bg

Вестникът ще ви бъде доставен
във Вашия дом или офис по
куриер.

Абонамент
за 3 месеца - 3.00 лв.;
за 6 месеца - 6.00 лв.;
за 12 месеца - 12.00 лв.

За контакт: 0887/081 959
E-mail: kvantov_prehod@dir.bg

От Редколегията

Стара Загора е мястото за световен Музей на писменостите!

Христо ТАНЕВ

Идеята в Стара Загора да се изгради уникалният за света Музей на писменостите не е наша презумция и в това е надеждата. Още преди Ирина Бокова да заеме престижния си пост, е взето **решение по многопрофилната програма „Диалог на цивилизациите“ на ООН и ЮНЕСКО**

такъв световен музей да бъде изграден. Случайности няма и в избора тази идея да се реализира на подходящ терен на територията в днешна България. Такава е истината!

А колкото до инициативата чудото да се случи в Стара Загора, пак не се дължи на някой местен фактор, а на

д-р Росен Милев, един от най-авторитетните ни изследователи на писмените култури по света

Точно този учен няма и никаква роднинска връзка с града ни. Има обаче поредица от лично негови исторически открития, които са пряко свързани с факти и събития, станали в града ни.

На стр. 2

Художникът-хералдик Христо ТАНЕВ, автор на герба и знамето на Стара Загора

7^{те} СМЪРТНИ ГРЯХА НА БЪЛГАРИНА

Обещах да ви разкажа... Това не е страшна приказка. Това е истинска история.

Виждали ли сте как чужденец, който никога не е стъпвал в България, плаче за нея без глас, а сълзите му капят в чинийката с швейцарско сирене?

Аз видях. Винаги съм описвала България с най-красиви думи, с много обич. Този път направих едно друго представяне – съпоставка между България, която виждаме всеки ден, и онази, другата, за която копнеем, която изгубихме, която не можахме да съградим.

Представих България чрез седемте смъртни гряха. Чужденците, които ме слушаха, бяха от най-различни държави – Полша, Швеция, Лихтенщайн, Швейцария, Франция, Италия, Мексико.

На стр. 3

**„Перото е по-силно
от сабята, само ако
сабята е много малка,
а перото много остро”**

Цитат - Сър Тери Пратчет

На стр. 3

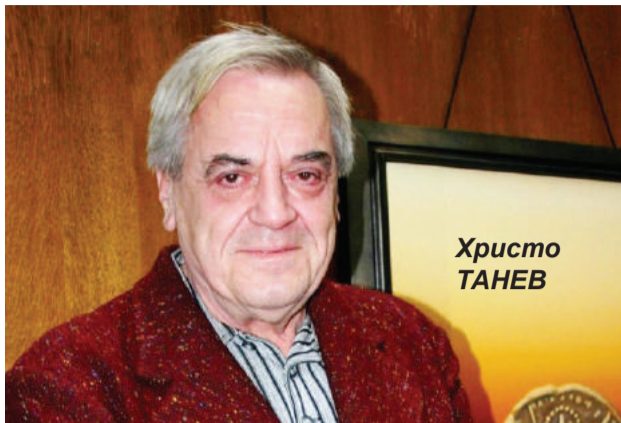
НАЙ-СТАРИЯТ храм в света е на 10 000 ГОДИНИ! В България е!

Светилището датира от реди 8 хиляди години преди новата ера и е по-старо от древния град на инките в Перу – Мачу Пикчу, за който археолозите смятат, че е построен около 1400 година. Храмът на свещената змия край Сърница е единственият в България с толкова много наслагване на змийски глави и змийски елементи. Друг подобен в страната ни няма. Това заяви вчера на пресконференция специалистът по праистория проф. Ана Радунчева в Минерални бани, която е със 60-годишен стаж в професията. Аналог на обекта край Сърница има в Мала Азия, заяви тя.

По скалните масиви ясно се открояват изсечени глави на змии, човешки профили, стълби, ниши, открита е и пещера.

На стр. 5

Стара Загора е мястото за световен Музей на писменостите!

Христо
ТАНЕВ

На него са известни и голяма част от причините защо и сега историческото достояние на Стара Загора „демократично“ е пренебрегвано и потъпквано! Никой обаче досега не е оборил твърдението на д-р Милев, че

град Берия не се отнася за град Бер от Гърция, а за Берое в Тракия, в България!

Тази теза, касаеща изключително важната християнска роля, която е имал нашият град през първите векове след р. Хр., всеки може да провери в Библията! Достатъчно е внимателно да се препрочете Деянията на апостолите (гл. 17:10-13) от Новия завет. Там няма как да не бъде направено ново библейско тълкувание, където вместо „град Берия“ се налага да прочетем „град Берое“! За корифеите в тази област остава въпросът – къде е имало и няколко епархии? Няма и кой да обори д-р Милев за констатацията, че

основаният през 343-344 г. манастир „Св. Атанасий“ до с. Златна ливада, Чирпанско, е Първият християнски университет на Европа!

Безсмислено е да се търси опонент и в твърдението на изследователя, че в този „университет“, т.е. манастир, е ръкоположен за епископ Оурфила, станал впоследствие свети Вулфила! Делото на родения през 311 г. сл. Хр. в Никополис ад Иструм наш светец е известно. Той е създателят на т.нар. „Свещена готска азбука“!

Предложена беше публична среща на д-р Росен Милев със старозагорци, но тя учудващо се осуети. Мисля, че върху този деликатен човек е упражнено чуждо вмешателство. Не бива да забравяме действителността – живеем в корумпирана среда, възпроизвеждаща вехтозаветни егоисти и мазохисти.

Така или иначе обаче промяната на човешкото съзнание е на ход, а на европейците им предстои чрез нас първи да се освободят от тази патологична диагноза. Лекарството е известно и отдавна предречено. Това е **ново възраждане на ведическата култура на предците ни**, живели по нашите земи, в т.нар. от чужди изследователи щастлива цивилизация! Оказа се, че точно този предхристиянски период е пряко свързан с мъдростта, запазена в ортодоксалното християнство. Тази наша духовна култура, оцеляла чрез Словото и Песента, Образа и Танца, както и чрез законите на обкръжаващата ни среда, днес е жизненонеобходима на света. Нашето призвание е **не само да ги популяризираме, но и да ги прилагаме като лечебна терапия.**

Такава е констатацията и на редица учени по света, които много добре знаят, че на Балканите и най-вече в България са се родили първите пет фонетични азбуки! На тях отдавна е известна и просветителската роля на първите християнски манастири в Европа.

Най-доброто място за изграждането на Световен музей на писмеността е бившата кариера Гьоновец край Стара Загора. Причините са комплексни. Теренът е достатъчно голям и със своята амфитеатрална форма дава възможност всяка страна да изгради свой модул изложбен павилион.пейзажът към Тракия, както и възможността в безкрайността да се наблюдава изгревът на Слънцето и раждането на Новия ден

превързват цялата местност в своеобразно тракийско светилище

Водоснабдяването на комплекса е подсигурано от няколко възможни водоизточника.

Така с придобития от човешка дейност облик този терен край града ни е без аналог и представлява предизвикателство за всеки творещ архитект.

Общият модул с множество си павилиони ще подсказва на посетителите общочовешкото единство в екстериора. В интериорите обаче

ще може да се демонстрират националните особености на културите по света

Облечени ще са и възприятията на зрителите, които чрез етажността ще проследяват етапите от развитието на всяка култура. Технически е възможно и нещо друго. От всяка експозиция ще може не само да се види отделният буквен или йероглифен образ, но и да се чуят и специфичните фонетични изрази или понятия. Същият демонстративен ефект може да се търси и в другите приносители на Словото и Образа, като Песента и Танца, музикалните инструменти и човешката мимика и жест.

В този смисъл Музеят на многоликото творещо Слово ще се превърне в своеобразен Университет, с прилежаща към него Библиотека на обединените нации (БОН).

Така всеки посетител, било то изследовател или любител, ще може да осмисли законите на човешкото битие! На зрителя-студент ще стане ясно и защо Словото е „създало“ Бога (Йоан гл. 1:1) и каква е предопределената Мисия на човешкия живот на Земята!

Новите върхови технологии, доказващи, че **Водата е чувствителен информационен носител, т.е. може да „чува“ и „вижда“**, могат да допринесат за Музея и с нови демонстративни чудеса. Налице е всепризната българска технология, чиято ползотворност все още не е осъзната от аналфабетните ни елити. Нейното многопосочно приложение е неоспоримо и спасително за всички.

Затова е редно да се вслушаме в мненията на специалистите, както от изследователско общество „ЗИЕЗИ КАНАЗ“, така и от академичните, и културните среди.

Свои писмени становища по темата и мястото вече дадоха изследователи като инж. Димитър Д. Димитров и Илко Стоев от Стара Загора, както и г-жа Елена Димитрова от София. За екстериора и интериора на Комплекса свой принос имат и нашите съграждани арх. Иван Иванов и инж. Никола Нешев. Могат да се прибавят и препоръките на д-р Николай Тодоров, утвърден лингвист със съществени открития в разчитането на древните езици на Европа. Негово е предложението в непосредствена близост до Музея на писменостите да се изгради хотелски комплекс с лекционни и читателски зали, както и самостоятелни работни кабинети. Съществена добавка към предложенията направи и д-р Гено Йорданов, икономист. Той предложи още в началото на бъдещия Комплекс да бъде изградена многофункционална зала с 5000 места не само за концерти, прожекции на филми и спорт, но и за международни конгреси, конференции и семинари. Близостта на Тракийския университет подсказва, че тази зала може да бъде ползвана и като студентска аудитория. Днес авторитетът на този университет щеше да бъде многократно по-голям, ако неговото ръководство преди 10 години беше изградило **лаборатория за анализ на честотните вибрации в молекулата на водата.**

Там е и мястото да се открие факултет за практическо приложение на човешката реч и писменост.

Отделно от Музея на писменостите се оформи и идеята за оригинално представяне на всички зародили се по тези земи европейски азбуки. За всяка буквена система с фонетичната им подредба нашите експерти предлагат да се изгради индивидуален Храм. Естествено, че

първият храм ще бъде посветен на най-древната предорфическа азбука

Вече е известно, че Орфей и Омир не са чакали гръцкото писмо, а са имали свое! Още по-известно е, че точно тази азбука стои като графичен първообраз не само на Кирилицата, но и на Латиницата. Тук няма как да не се изтъкне и необяснимата все още

сакрална космогония на Свещената Глаголическа азбука, пресътворена от Константин-Кирил Философ

Оказа се, че тази ведическа знакова система със своя универсален модул Ключ стои в основата на съвременната хералдика, семантика и език на символите. Нещо повече. Първият образец за герб на Ватикана е сътворен „по образ и подобие“ на заве-

щаната мъдрост от нашия посветен Светец. Естествено, че и **разчитането на вложените символи стана с въпросния свещен Ключ!**

Подобна е истината и за т.нар. европейска хералдика, която отдавна е разчетена от наши специалисти.

Тези експерти предлагат всички писмени храмове да бъдат разположени в подходяща обединителна манастирска среда. Естествено във всеки Храм ще бъде представена подредбата на всяка азбука, като **всяка икона ще носи своя буквен образ.**

От тях зрителят ще придобие представа за формата на буквата, но и ще може да чуе чистата й интонация. Технически е възможно и всеки поклонник да набере и прослуша с ясно изразени честотни вибрации своето послание, молба, призив или име. Безспорно този **личен ритуал, съчетан с християнските и орфически практики на медитативно освобождение**, винаги ще има здравословен ефект. Той ще е много по-голям, ако храмовете са съобразени с акустиката и целия честотен спектър на Словото, с неговите само 28 вибрации на човешката реч. Не друг, а нашият език, въпреки аналфабетните агресии срещу Словото ни, притежава все още всички възможни качества. Светите братя Кирил и Методий и техните ученици са знаели за това българско езиково съвършенство, като са **обозначили буквите със съответстващи цифрени стойности, музикални тонове и дори цветове.**

Няма съмнение, че този първи в Европа Храмов комплекс на Словото ще послужи като образец за общочовешко духовно обновление! От него ние, българите, няма да търсим „вечни“ патентни права. Нашият екип е убеден, че точно сега е времето да извършим като белязан народ нашата многократно предречена мисия!

Тя е еднакво спасителна както за нас, така и за света, потънал във вехтозаветен егоизъм и антихристиянска и антиислямска приматщина. При нас – българите, е не само Ключа към Словото и Образа, но и към оздравителните ведически практики на Почистването и Пречистването в личен план, както и на Покаянието и Прошката в обществените отношения. Те, както е известно, са родова, селищна, етническа, национална и религиозна основа, за която **лечението е в една посока – Любов, Чест и Достойнство**

Всичко останало е вавилонски мазохизъм с „леви“ и „десни“ деменции!

Време е точно ние – старозагорци, да се освободим от собствените ни мазохистични комплекси! Време е да осмислим

оцелялото по чудо 83-вековно историческо достояние на града ни,

което така или иначе е без евроазиатски аналог. Време е да възстановим моста от миналото в бъдещето, прекъснат от всякакви имперски вехтозаветни „присъствия“!

Днес светът е в тотална безизходица, която вече е осъзната дори от „вечните“ богоборци. Комисариите от Брюксел нямат никакъв полезен ход, ако не приемат **машабна програма за възстановяване на моралните и културни ценности.**

Нашата многократно предречена мисия като народ, преминал през всякакви пъклени изпитания, е да бъдем спасители.

Имаме и всички доводи да обединим усилията си и сътворим Музея на писмените култури. С това ще бъдем полезни на себе си, Балканите, Европа и света. Досега слушахме празнословията на „похитената“ Европа. Време е обаче и тя да чуе, че Ключът за промяна на обреченото статукво е в нас – българите! Все още **при нас – българите, е търсеното от две хилядолетия „Велко неизвестно“**, което вече е известно! То няма как да бъде приватизирано, защото има кой да го пази. Неговата безспорна лекovitост е необходима за болния ни свят.

Затова е време да попитаме нашите политици имат ли желание да бъдат спасители на Европа и света? Ако отговорът е позитивен, те, а не други посредници, трябва да донесат вестта, че

ЕК е осигурила 240 милиона евро за инфраструктурата и цялостното изграждане на Храмовия комплекс на европейските свещени азбуки.

Няма съмнение, че ако Европа направи този духовен център, ще пречисти себе си и ще помогне на света да преоткрие верния Път! Такъв е залогът.

“Перото е по-силно от сабята, само ако сабята е много малка, а перото много остро”

От стр. 1

Тъмно. Студено и прашно. В старата къща на прабаба ми бродят духовете на предците ми. Какво ли биха ми казали, ако можеха да говорят? Прашните скринове крият в чекмеджетата си своите спомени от миналото. Нетърпеливо очакват да ги отворят, за да се потопят в техния свят. В краката ми проблясва нещо. Навеждам се и вдигам от пода добре гравирани, но ръждясала сабя. Поставям я на писалището до една малка мастилница със златен обков. Мастилницата си няма перо. Вероятно се крие между страниците на някоя прашна книга. Но и за какво ли ми е? То е само символ на словото. С бързо движение придърпвам скърцащия дървен стол. Настанявам се удобно, така че кокалестите ми глезени едва-едва докосват хладното дърво.

Замислено отпускам уморената си ръка върху намачкан лист хартия. През прозореца лунните лъчи нахлуват и целуват гарда на сабята. Разкриват вълнуващо светлинно шоу пред очите ми. Чувствам хартията пред мене като невидимо кълбо от пламъци. Не гори, но пари. Думите написани вътре отдавна са изгорели, оставяйки след себе си дълбоки и болезнени следи. Те докосват бедната ми душа. Тя не притежава нищо - само свобода. Нейното единствено богатство е словото. Питам се, разбирам ли какво е всъщност е то? Каква сила крие? Има ли форма? Формата, която притежава е различна от тази на квадрата, триъгълника, сферата... Словото е нематериален израз на мислите и чувствата ни, на бушуващите в нас страсти. Най-големия божествен дар на разумния човек, спрямо другите живи същества е умениято да общува със себеподобните, използвайки думи.

Думите ни помагат да надникнем в душите си. А силата им? Тя е опасна и безгранична. Изправя ни на кръстопът и само от нас зависи кой път ще изберем. Чрез думите, които използваме можем да накараме света да се движи по нашата воля и да следва всяко едно наше движение, сякаш е част от самите нас. Думите ни - те са семена плодови, пръснати по безкрайните поля на нашата душа. Полеем ли ги с нежност и любов ще пожънем само добрини. Но ако вместо това изберем да ги посипем с гняв, завист и омраза - те притежават разрушителна сила. Думите нямат физическо измерение, но раните, нанесени от тях на вътрешния свят на всеки един от нас, са неизлечими и често споменът от изреченото ни преследва като тъмен призрак години наред. Те могат да ни накарат да умираме всеки ден.

Словото има силата и да убеждава, да усмирява, да утешава. То е оръжието на интеллигентните, честните, смелите, всеотдайните и като такова то бива предпочетено от хората с богата душа и лично достойнство. Нашата история познава много велики писатели, поети и публицисти оставили по някое крилато „перо-слово“ като завещание към тези, които идват след тях. Великите им фрази са отражение на времето, в което са живели, но са и възплъщение на хилядолетната мъдрост на народа ни.

Писаното слово е спасило нашата вяра, национална гордост и самосъзнание. Нека никога не забравя Паисий Хилендарски и неговата свещена книга „История славянобългарска“, в която ни завещава: „Четете и знайте, за да не бивате подигравани и укорявани от други племена и народи. Твърде много обикнах българския род и отечество и много труд употребих да събирам от различни книги и истории, докато събрах и обединих историята на българския род в тая книжчица за ваша полза и похвала. Написах я за вас, които обичате своя род и българското отечество и обичате да знаете за своя род и език.“ Тази толкова стара книга, сякаш е написана вчера за нас. Години наред остротата на Паисиевите думи съхранили жив, духа на българите. Но днес те събират прах някъде на дъното на

душите ни.

Нашата църква в борбата си за власт и надмощие стъпка в праха българщината и пусна в страната ни чужди секти. Техните думи промиват мозъците на хората с обещания за невъзможни неща. От медиите пък ни заливат реклами и предавания на английски език, новини на турски език. Бавно умираме като нация, като искащи, като знаещи, като търсещи, като можещи хора. Умира и желанието ни да се борим и да търсим изход. Заради думите. Най-новата история ни показва, че всеки опит за промяна е излишен и безсмислен. Събитията се въртят в порочния кръг на порочното ни общество – „перо – сабя“. Ако можеше Паисий да възкръсне и да извика: „О, неразумни юроде!“.

Перото и сабята са опасни оръжия. Важно е в чии ръце ще се озова. Страшно е, когато и сабята, и перото попадат в ръцете на злонамерен човек. Страшно е да си представим дори да бъдем убивани с едно от тези оръжия. Пет века турските ятагани не прекършиха вярата и желанието на народа ни за свобода. Не, че не са били остри. Не, че не са били многобройни. Не, че не са били напористи в желанието си да сломят нашето самосъзнание. Но „един монах тъмен, непознат и бледен“ впрегнал неимоверните си всеотдайност, родолюбие и любов. Този монах даде щит и пътеводна звезда на народа ни. С перото си даде вяра и стремеж. Сега продължаваме да се гърчим неистово под черното перо на фалшиви хора и бавно умираме душиите ни, мечтите ни, стремежите ни. А когато душата умре, физическата смърт е край на агонията. Тогава няма значение колко остра или голяма е била сабята.

В хилядолетната история на човечеството е имало много войни и в тях са използвани различни оръжия. С годините те са се усъвършенствали и видоизменяли. Използвани били предимно за нападение и причинявали физическа болка, и смърт. След тях са оставали страх, мъка, разрушения, епидемии. Нищо градивно. Човечеството е улисано в постоянното усъвършенстване на оръжията. Като смъртоносно оръжие използва и перото. То бавно и методично убива всичко, което е вътре в нас и трябват неистови усилия, за да устоим. Да издържим. Да си останем хора. Да обичаме. Да бъдем обичани.

Думите – израз на нашата душа все по-често се обезсмислят. Та ние отдавна вече забравихме смисъла им. Забравяме да ги подхранваме с приятелство, любов, сърдечност, отзивчивост, състрадание, взаимопомощ. Улисани в надпреварата с времето, в кратките минути на почивка се отдаваме на пагубните страх, омраза, завист, злоба. Безсилието и безпомощността карат ръката да се протегне и да вземе... Не! Помисли! Не бързай да вземеш сабята! Все още имаш време... Имаш и право на избор! Нека изборът да е перото! Но да е бялото перо – даряващо вяра, спокойствие, сигурност! Нека да е зеленото перо – укротяващо разбунтуваната земя и разказващо за зелени поля, и прохладата. Нека да е червеното перо – даряващо любов, топлина и ласка. Нека да е синьото перо – даряващо ведрина и мечти. Нека да е жълтото перо – даряващо слънчева топлина и дъх на узрели жита.

otkrovenia.com

От стр. 1

Първо им показах алчността.

Снимки на красиви български плажове, със златист пясък, недокоснати дюни и стъпки на влюбени, оставили пясъчните си следи, за да ги погали и съхрани морето. Залези от земния рай, полюшващи се на вълните последни слънчеви лъчи, неизречени думи, тиха китара и миди, изпечени на ламарина.

После снимките се смениха и хората видяха разрушените дюни, гъсто построени хотели по плажовете, дувари до небето и едно измъчено и уморено от агресията море, което се опитваше да събере лъчите на заника, но не му достигаше пространство, за да протегне вълните си...

След това им показах гнева.

Снимките на български села, с подредени и чисти дворове, с кипящ живот, с училища, пълни с деца, стада по тучни пасища, извори с жива вода, занаятчи и земеделци, пълни шепи с лято, плодове и мед, се смениха с картини на обезлюдени села, порутени къщи, изоставени градини, буренявали ниви, старци, останали сам-сами на прага на последната оцеляла къща, цигански гета, цели улици, превърнати в сметища, детски площадки, обрасли с тръни, затлачени от

7-те СМЪРТНИ ГРЯХА НА БЪЛГАРИНА

боклуци речни корита, изсечени гори, пребити на улицата, пред очите на деца, животни...

Разказах им, че гневът срещу разрухата и беззаконието е прогонил хората от България. Гневът е грях. Простено ли е да избягаш..., не съм съдник, а само свидетел.

След това им показах леността, чревоугодие и надменността.

Не ми беше трудно.

Първо им показах дядо Добри и им разказах за това какво е правил всеки ден, въпреки многото си лета. После достатъчно бе да покажа парламента и лицата на депутатите, дремещи по време на заседание. Много лица – подпухнали, бездуховни, оядени, гримирани, за да не си личи отегчението, лапачи на депутатски трапези и банкети, къщи като дворци на кметове и управници.

После им разказах за Ботев, Левски, Раковски, за хъшовете, за Паисий. Показах портретите им, закачени в кабинети, зад лицата на онези, подпухналите. Гротеска.

След това им показах завистта. Разказах им вица за казана с българи в ада, който -

единствен по рода си казан, няма нужда да бъде охраняван, защото, ако някой се опита да изпльзи, другите го дърпат обратно надолу.

Накрая им показах похотта. Проститутки по магистралите, трафика на млади българки за бели робини, майки, търгуващи с децата си, докато те са още в утробата им, циганки, които раждат на 11 и 12 години, а след това разчитат на държавата да ги издържа, но продължават да се плодят.

Когато екранът изгасна, никога не проговори. В стаята беше се настанила мъртва тишина. Тогава видях, че жената от Лихтенщайн плаче, а сълзите ѝ капят в чинийката.

Единствено италианецът, с пресипнал от покрусата глас, попита: „Но защо, защо направихте това...?“.

Нямах отговор. Не, имах. Но нямаше да повярват... Успях да кажа само няколко думи на Екзюпери: „Хората имат различни звезди. За тези, които пътуват, звездите са водачи. За други са само малки светлинки“.

Лидия Делирадева

Целта ни трябва да е: да бъдем много, а не да имаме много

СТРАНИЦА
НА ЛИЯНА ФЕРОЛИ

Човек най-истински има само радостта от прилагането на творческите си способности, с които постига единение със света

Притежателната нагласа тласка света към екологична и психологическа катастрофа

В книгата си „Да имаш или да бъдеш“ световно известният психоаналитик, философ-хуманист и психолог Ерих Фром посочва причините за така честите днес неврози и психически разстройва във всеобщата лудост, заложената в самата организация на обществения живот. Както и в това, че поради престъпния си инстинкт за самосъхранение човекът предпочита да живее под угрозата на една бъдеща катастрофа, вместо да прави жертви в момента, да променя начина си на живот.

„Предпазливите, ориентирани към притежание хора се уповават на сигурността и въпреки това се чувстват твърде несигурни. Те изцяло зависят от онова, което имат: пари, престиж, имидж — т.е. от нещо извън тях“, казва Ерих Фром. Но, всъщност, добавя той, човекът в духовен план нито има неща, нито копнее да ги притежава, а само е „радостен да прилага творчески способностите си, с които постига единение със света.“

Само нагласата „да бъдеш“ извежда истинския смисъл на съществуването и носи желаното удовлетворение. „Да бъдеш“, според Фром, значи да се обновяваш, да се раз-

виваш, да даваш израз на същността си, да обичаш, да надрастеш ограниченото си Аз, да изпитваш искрен интерес, страстно да се стремиш към нещо, да се раздаваш. Просто да преживяваш и да разчиташ на това, че съществува. „Да бъдеш“ не означава да се отречеш от всичко материално и нищо да не правиш, а да не си зависим и прикован към него. Да не се вкопчваш дори в живота, за да преодолееш страха от смъртта.

А ето как отговаря на въпроса да „имаш“ знания или да знаеш:

„На знанието не бива да гледаме като на собственост, в която намираме сигурност и която ни дава чувство за идентичност, не трябва да се „възгордяваме“ със знанията си или да се вкопчваме в тях, или да ламтим за тях. Знанието не е нищо друго, освен проникващата активност на мисълта и никога не води до застой, чиято цел е сигурността.“

Затова целта ни трябва да е да бъдем много, а не да имаме много, казва той, защото и богатството е порок, също както бедността.

Ерих Фром смята религията за необходима система за ориентация в света, в който живеем. Защото „човешкото същество има нужда от система за ориентация и от обект на преклонение, за да оцелее“, тъй като при него инстинктивната обусловеност е достигнала своя минимум, а развитието на мозъка

— своя максимум. Смята, че всеки си има система за ориентация, дори да го отрича. Но в днешното консуматорско общество, „пазарния“ характер на личността и „новата религия“ на модерния човек е преклонението му пред техниката и отчуждаващите хората устройства. Целта на пазарния характер е пълната приспособимост, така че да бъдеш желан при всякакви условия на пазара на личности.“

„Да имаш или да бъдеш“ се свързва и с времето и неговото въздействие върху човека. Хората с притежателна ориентация попадат под неговата власт, а тези с битийна нагласа развенчават идола „време“ и той престава да ръководи живота им. Съобразяват се с него, но не му се подчиняват.

Според Фром, притежателната нагласа тласка света към екологична и психологическа катастрофа и единствено спасение той вижда в повсеместното приемане на нагласите:

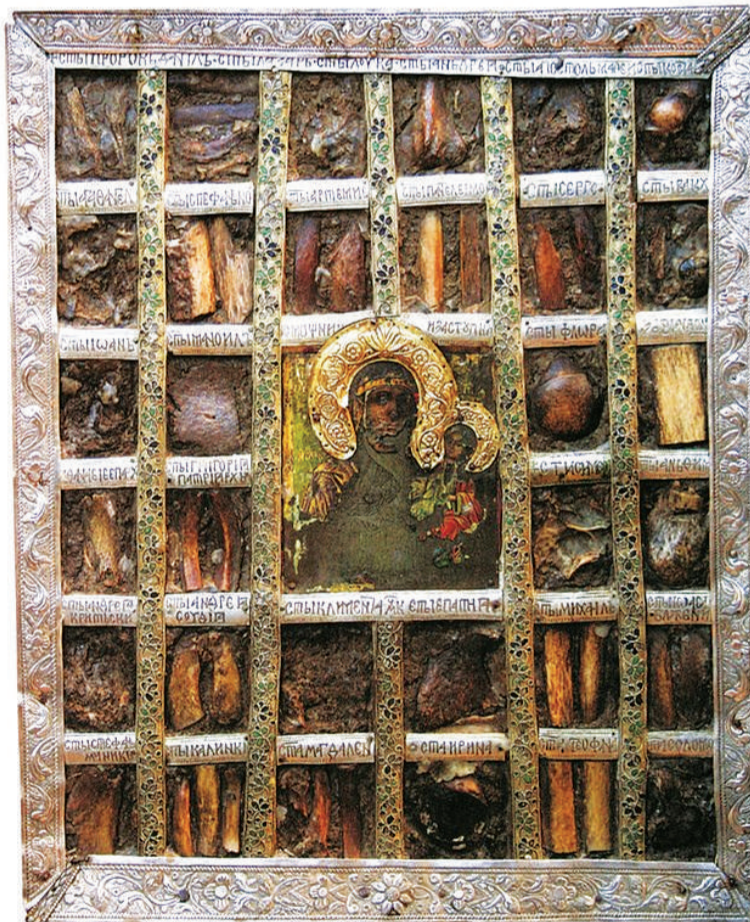
ДА БЪДЕШ,
ДА ОБИЧАШ,
ДА ДЕЙСТВАШ,
ДА ИЗРАСТВАШ ДУХОВНО.

Света Богородица Осеновица - Пътеводителка - спасителният път, светлата отрада на угнетените ни души, Силата на нашата немощ

Стенопис на Св. Богородица - Одигитрия в Рилски манастир

Св. Богородица - Одигитрия

Покровителството, водителството на Св. Богородица Одигитрия /Пътеводителка/ ще ни бъде все по-нужно в днешните безпътни времена. Затова е добре да се обръщаме по-често към пречистия й образ от чудотворната икона на Пресвета Богородица - „Осеновица“ /Покровителка/, „Одигитрия“ /Пътеводителка/ в Рилския манастир. И да я молим да ни покрие, да ни осени с

Нейния честен омофор, покров, да ни води по пътя на вечното спасение, на Нейния Син Господ Иисус Христос, Който казва: „Аз съм пътят, истината и животът!“

Чудотворната икона е наричана още Света Богородица Рилска. И е най-старата светиня на Българската православна църква. Датирана е от 12 век. Размерите й са 52 на 30 см. Около образа на Богородица са разположени

мощи но 32 християнски светци, чиито имена са изписани върху метални пластини.

Старо предание уверява, че била подарена на манастира от сестрата на цар Иван Шишман, историческата „Мара бяла българка“, жена на султан Мурад II Намира се в нарочен иконостас при третата колона в главния храм „Рождество Богородично“ на Рилския манастир.

Има и друго предание, отнесено към 12 век, когато мощите на преп. Йоан Рилски Чудотворец се намирали в Средец /София/. След като се поклонил с молитва пред тях и получил изцеление от тежка болест, византийският император Мануил I Комнин /1143-1180/ в знак на благодарност подарил на Рилската света обител иконата на Св. Богородица.

Тя помага при тежки бо-

лести, епидемии и при парализа. Още има спомени от чумната и холерна епидемии в миналото, когато целият ни народ бил засегнат. По молба на населението от засегнатите градове и села тя била изнесена с лития от храма след всеобщо бдение и молебен. Двама йеромонаси и един дякон правили водосвет и обикаляли с нея домовете, поръсвали хора и животни със светена вода. С благодатната помощ на Божията Майка страшният мор се прекратил и населението се отдало на мирен труд. Смята се и за церителка на духовната холера – чревоугодиято и пианството и от духовната чума на неверието и гибелните суеверия.

Спасява Рилския манастир и при страшния Бричборски пожар, който заплашвал да го изпепели. След като изнасят нейната икона, плисва внезапен пороен дъжд, който загасва огнената стихия. Но най-вече загасва пожарите на омразата ни към нашите близки. Има власт и над геената огнена, над адовия мраз – тартара. Особено закриля под Своя покров децата и юношите, сираците и ги избавя от всякакви болести и беди. Милва грешните и ги призовава към покаяние.

От миналото до днес тя продължава да излива щедро като река голямата си благодат и да чудотвори, според вярата на молещите се пред нея.

Затова тя продължава да бъде светла отрада на угнетените ни души. Път на безпътните. Дом на бездомните. Да бъде Силата на нашата немощ.

НАЙ-СТАРИЯТ храм в света е на 10 000 ГОДИНИ! В България е!

От стр. 1

Тепърва предстоят много работа и проучвания на обекта. Но най-сензационното според проф. Радунчева са елементите по скалите, които предполагат датировката 8 хил. г. преди Христа. Това идентифицира скалните масиви като паметник на неолитната култура в Родопите. Досега в планината са открити 250 култови комплекса, каза проф. Радунчева.

Според нея изсечените скали с човешки образи и змии са дело на хора с много познания по астрономия, били са също отлични мореплаватели. Предполага се, че обществото тогава е било организирано с племенен вожд и всичко, което тогава се е правело, е било с ритуална цел. Следели са небесните тела и са съобразявали ритуалите с тях. Т.е., тези хора са знаели какво правят, което е белег за високо развито общество, заяви проф. Ана Радунчева. Незнайно защо това общество просто изчезва след 4-тото хилядолетие, добави тя.

Според проф. Радунчева с този образ на змията нашите предци са искали да ни кажат за връзката между хората и боговете, каквато са змиите. Змията в онова време е натоварена с много различни функции. В обекта край Сърница змиите са оградили хълма, т.е. пазят го. Друго: имат астрономически аспект, понеже под змийските глави се забелязват небесни тела. Което означава, че змията е „гълтнала“ хълма, подобно на „Малкия принц“ на Екзюпери, където боата гълта слон. Възможно е змията да се тълкува и като двигател на времето, смята проф. Радунчева. На места тя е позната като пазител на свещените кости, тя е символ и на плодородие. На Белинташ например е открит барелеф, който изобразява тяло на човек и глава на змия, на шията му виси човешка маска, което предполага, че змията си сменя образа. Счита се още, че змията наказва грешното действие и пази реда. В Източна Гърция има барелеф на човешка фигура със змийско лице, което дава основание на учените да го свържат отново с Мала Азия, която според тях е люлката на човешката цивилизация. Светилища от този род има още в Италия, Испания и по Босфора. Това, според проф. Радунчева, дава идея за цялостна светилищна система. Което означава, че ние сме част от една много голяма цивилизационна общност. По това време Европа не познава такова нещо, коментира проф. Радунчева.

Наесен, когато листата окапят, ще може да се види повече от Храма на свещената змия край Сърница. Предполага се, че тогава в основата на комплекса могат да бъдат намерени керамики. Любопитно е да се отбележи, че две каменни змии са открити в Симеоновград, най-близкото такова място до Минерални бани.

Сечивата, използвани за дялане на фигурите, са безспорно камък и кремък, твърди проф. Радунчева и това е било така до откриването на метала към 4-тото хилядолетие.

Навсякъде, където има светилища, е измервана магнитна аномалия. Вероятно неслучайно в Змийския град има и пещера нависоко в скалите, които се извисяват на 40-50 метра височина. Тези хора са познавали отлично всяка звезда, както и къде се намира, знаят безгрешно къде се намира всеки остров в Егейско море, откъдето са се връщали в Мала Азия, смята проф. Радунчева. Според нея хората от онзи период са имали тайно познание, свързано с духовния живот. /BNews.bg

Лунен календар за октомври 2018 г. от Димитър СТОЯНОВ

Дата ден	Компост	Луна	Астролог. Зод. знак	Съгласуване	Зодиак. Съзвездия	Импулс растения	Дейности в градината Бележки
1 Пн	↑	↑	Близнаци 21:00	K	Телец 20:00	Земя Корен	Слънце в Дева.
2 В	↑	↑	Рак 24:00	L M N	Близнаци 20:00	Светл. Цвят	Активна работа с компоста. Низходяща луна - начало 16:05. Подготовка и засаждане на луковичните цветя.
3 Ср	↓	↓	Лъв 2:20	O P Q	Рак 7:00	Лист Вода	Подготвяме лехи и засяваме спанак за ранна пролет.
4 Ч	↓	↓	Дева 4:10	R S	Лъв 17:00	Топлина Плод	На 5ти не се работи. На 6ти работим след 16:00 ч. Копаем дупки за дърветата и лозите, садим. Използваме готовия компост.
5 П	↓	↓	Везни 7:10	T	Дева	Земя	Най-добрите дни за използване на готовия компост. Новолуние на 9 от 6:00ч. Залагаме пресят компост на всички лехи до пролет.
6 С	↓	↓	Скорпион 13:00	U V W	Везни 8:00	Светл. Цвят	Отново компост на лехите с бъдещи цветни растения.
7 Н	↓	↓	Стрелец 22:20	X Y Z	Скорпион 19:00	Лист Вода	Ако не сме успели на 4ти, сега можем да засеем лехите със спанак.
8 Пн	↓	↓	Козирог 10:37	A B	Стрелец 7:00	Топлина Плод	Довършваме саденето на дървета. Възходяща Луна - начало 20:26ч. Подготвяме новите дупки за ноември.
9 В	↑	↑	Водолей 23:22	C D E	Козирог 16:00	Земя Корен	На подготвените лехи сеем зимна бяла ряпа и семена на лук. Ще разредем през ноември.
10 Ср	↑	↑	Риби 10:00	F G H	Водолей 17:00	Светл. Цвят	Грижи за компоста - подготвяме купчината за зимата.
11 Ч	↑	↑	Овен 17:34	I J	Риби 16:00	Лист Вода	Грижи за моравата и живия плет. На място сеем пролетното зеле. Пълнолуние на 24 - 19:00ч. На 28 не работим след 15 часа.
12 П	↑	↑	Телец 22:42	K L M	Овен 11:00	Топлина Плод	На 24 не работим целия ден! Още дупки за дърветата и канали за лози.
13 С	↑	↑	Близнаци 1:28	N O P	Телец 24:00	Земя Корен	Последни благоприятни дни за работа с компоста. Правим „шапка“.
14 Н	↓	↓	Рак 1:28	Q R	Близнаци 24:00	Светл. Цвят	Подготвяме лехи с компост за моркови и репички - сеем. Низходяща Луна - начало 20:37ч. Довършваме засаждането на луковичните цветя.
15 В	↓	↓	Лъв 7:00	S T	Рак 7:00	Лист Вода	Не се работи до 24 часа.

Биодинамична характеристика на октомври 2018 г.

Колеги, това е последната характеристика и календар за настоящата година. Ще направим пауза до месец февруари 2019 г. През зимните месеци планираме задачите в стопанството за новата земеделска година, а всеки хубав ден от ноември и декември използваме за най-важната работа - подготвяне и садене на овощни дръвчета и лози.

Какви са прогнозите ни за климатичните особености на месеца според динамиката на планетите и позициите им в зодиакалните съзвездия?

Прогнозираме хубави за сезона начални дни. Чувствително увеличение на температурата, но с много дъжд и вятър. След 19-и бързо спадане на температурата и около нас ще се любуваме на панорамата на истинската

есен. След 25-и много колебания и явно напомняне какво следва през ноември. Ще има мъгли и често студени валежи.

Началният период на пълен цикъл на Низходяща Луна ни дава възможност за изпълнение на първата ни задача - садене на овощки и лозички и подготовка на нови дупки. Заедно с това тук са и най-добрите дни за използване на готовия компост. Това са дните на Девата - 7, 8, 9 и 10. Достатъчни да подадем компост на всички лехи и да заложим в дупките на дърветата и на лозите. Това е основното есенно торене, когато залагаме 75% от нужното подхранване.

За да я приключим с компоста, ще отбележим, че са налични и много дни за работа с компостната купчина - прехвърляме, овлажняваме, залага-

ме подобрители и в края на месеца правим "шапка" и покриваме за предпазване от преовлажняване.

В периода на Възходяща Луна от 15 до 29 прибираме, съхраняваме и преработваме това, което сме отгледали като добра реколта. Напомням още един път, че само кореноплодните се прибират при Низходяща Луна.

Всички освободени площи и лехи засяваме с растения за зелено торене. Това е и времето за сеитба на житни култури.

Най-доброто време за засаждане на луковичните цветя е 11 октомври, като предварително на лехите сме заложили напълно зрял компост. В неблагоприятните дни почиваме след успешната работа.

Успех, колеги!

Тази статия съм публикувал вече в някои вестници преди няколко години. Бях поканен и на половинчасово интервю по БНТ, но... на петата минута ми казаха „Благодарим Ви...“ и ме прекъснаха. Защото поканилият ме редактор мислил, че в това интервю ще докаже как Англия подкрепила Съединението, а Русия се противопоставила. Но... документът доказва точно обратното!

АНГЛИЙСКА КНИГА ЗА БЪЛГАРСКОТО СЪЕДИНЕНИЕ ОТ 1885 г.

Поради сходство в заглавията с английската ми книга „Българите из Лондон“, като написах в Гугъл заглавието на книгата си, случайно открих неизвестна английска брошура „Българите такива, каквито са“. Издадена в Лондон през септември 1885 г. в огромен за времето си тираж.

Разбира се, заглавието ме заинтригува и отидох в най-близката библиотека да си я поръчам за прочит. Там, след неколкominутно боравене с компютъра ме информираха, че от нея са запазени всичко на всичко четири екземпляра в четири научни библиотеки в света. И единственият вариант е да отида в отдела за редки книги в най-голямата (общо 170 милиона единици) библиотека в света – Британската.

Аз съм клиент на тази библиотека и публикувах дори статия за изложбата ѝ, в която има три средновековни български четвероангелия. Заявих книгата и според наредбата трябваше да ми я доставят до три дни. След седмица обаче още я нямаше и служителят предположи, че някъде се ползва от научни работници.

Ангажирах българка, работеща в тази библиотека. Учудването ни бе голямо, че в течение на месец и тя не можа да се докопа. След две-три поръчки и почти тримесечно чакане, получих имейл, че книгата ми е доставена в читалнята за редки екземпляри.

В тази библиотека се влиза като в самолет – проверки и сканирания още на входа. В читалнята – още проверки и няколко наблюдатели. Можеш да внесеш само молив и бели листове, нищо друго! А погледът ми установи, че и всяко читателско място се записва от видеокамерите от три-четири различни ъгъла на наблюдение.

Оказа се, че брошурата е издадена специално за българското Съединение.

След разглеждането на въпроса в парламента, тя е включена в „Сборник от важни за английската политика документи“. В България никой не знаеше за съществуването ѝ. Понеже не влизала в списъка на забранените за копиране, платих и получих копие срещу подпис, че ще я ползвам за изследователски цели и няма да я разпространявам. Но... аз направих още два екземпляра и дарих едно на Националната библиотека „Кирил и Методий“ в София, друго – на Пловдивската библиотека „Иван Вазов“.

С какво е толкова интересна тази книга, какво пише за българите там?

Книгата е отпечатана само седмица след Съединението на Княжество България с Източна Румелия и целта е била да информира или ако искаме да бъдем по-точни – да дезинформира британското население и го подготви психологически за евентуална нова „Кримска война“, в която цяла Европа ще воюва срещу Русия. Макар че е издадена от Патриотична организация, тя отразява официалната политика на Англия по българския въпрос от средата на 19-ти век и до Съединението, щом сетне е включена в Сборника от важни за английската политика документи. Тази книга най-после ми обясни защо Русия е изтеглила офицерския състав от българската армия при обявяване на Сръбско-българската война.

Съединението на Княжество България с Източна Румелия е предизвикало огромна тревога в Британската империя.

Както винаги, вдигнал се шум, че и това е дело на руския царски двор, който постепенно се стремил да постигне Санстефанска България с излаз на Егея.

Първата страница на книгата започва с едно огромно заглавие: „ИСТИНАТА ЗА ИЗТОЧНА РУМЕЛИЯ“!?!

И първото изречение гласи, че революцията в Източна Румелия (Съединението) застрашително подновява целия източен въпрос!

Британската пропаганда относно българското Съединение

Внушава се, че към коренното гръцко население, между 6-ти до 15-ти век по тези земи се заселили някои варварски племена, между които и диваците – българи. Тия дивашки племена взаимно се изстребвали, докато в 14 и 15 век дошли турците и въдворили ред и порядък в региона.

Подчертава се, че турците са добре управляваща раса, но направили голяма грешка, че не форсирани потурчването на завареното местно население.

Вследствие на това, през последните 18-ти и 19-ти век руски емисари развили сепаратистко движение сред родствените им славяно-българи, организирали и въстание, докато накрая след брутална Руско-турска война им създали и държава.

Интересно е твърдението, пропагандната лъжа, че под покровителството на генерал Гурко, диваците-българи изклали, избесили и живи изгорили над един милион гърци и турци, за да може българите да добият превес по тези земи.

В края на войната Русия се опита да изгради една Велика България...“ – пише в документа. Но Англия не позволи, защото (цитирам): „Гърция има законното основание да наследят турската власт южно от Стара планина“.

Междувпрочем в Гърция и сега смятат, че Източна Румелия е била втора гръцка държава и там има клубове „Източна Румелия“ на чийто стени виси картата ѝ.

„Тук жизнено най-важният въпрос е да не се допусне Русия да стъпи в Константинопол. Англия много добре знае това. Не случайно похарчихме 100 милиона лири и 50 000 човешки живота през 1854 г. (в Кримската война) за да я спрем!“

В много английски източници се споменава, че ако не е била намесата на Англия в Кримската война, Русия щяла да освободи България още тогава - четвърт век по-рано.

В Добруджа се били разположили превантивно английски войски за недопускане освобождението ни, а край Варна били изградени дори и военнополови болници.

Цялата въпросна английска брошура „Българите такива, каквито са“ възхвалява гърци и турци и внушава, че „ако се налага някой да измести турците между Стара планина и Егейско море – то това трябва да са гърците и в никакъв случай българите!“. „Гърците са наши приятели и по инстинкт, и по традиция, и по интереси!“ – твърди книглето.

Иска ми се да прокоментирам следния цитат от книгата: „Гърците са много по-висша раса в сравнение с българите и биха третирани по-справедливо мюсюлманите, отколкото тях!“

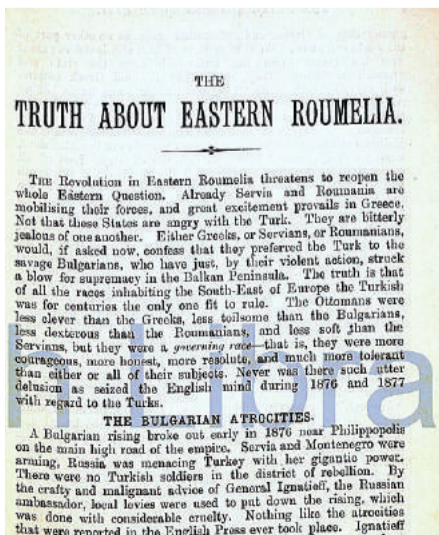
Всеки знае как се третират мюсюлманите в днешна Гърция и как – в България! Само един факт бих споменал: докато в България никнат като гъби нови и нови джамии, то в Гърция джамията може да се разруши (ако някъде е останала), но не и да се построи нова такава. А от опит знам, че там държавна работа на друговеци не дават и правата им са съвсем ограничени...

Едва по време на Балканските войни, депутатите братя Чарлз и Ноел Бъкстон, след продължителна обиколка, срещи и разговори с обикновени хора из всички балкански страни установяват истината и декларират в английския парламент, че на Балканите най-толерантни към друговеците и съседите си са българите, а не гърците.

От разглежданата тук английска книга става ясно, че Великобритания вдига в тревога цяла Европа. Тогава тя е най-мощната империя в света и като такава предупреждава Русия, че ако одобри това Съединение и остави руски офицери в българската армия, то срещу нея ще воюва заедно с цяла Европа. При опасността да се загуби дори допуснатото по размери Княжество България, какви други варианти са оставали на Русия, освен да изтегли офицерите си и да оголи войската ни срещу насъскваната Сърбия?

Героизмът на българските войници обаче, всеотдайността на капитаните и сержантите, ентузиазмът на целия народ от двете страни на Стара планина не остават скрити за многобройните кореспонденти и наблюдатели от цял свят. В крайна сметка Западна Европа се убеждава, че това Съединение не е дело на царските руски емисари, а стремеж за частично обединение на народа ни и го признава като свършен факт!

Никола Филипов, Лондон, ikfilipov@yahoo.co.uk

ТОЙ БЕШЕ ЕДИН ИСТИНСКИ ВОИН НА СВЕТЛИНАТА!

Тодор Ялъмов (Федя) ни напусна на 12.09.2018 г.

Отиде си от този земен свят един талантлив културолог, писател, лектор, историк, фотограф, режисьор и оператор на документални филми, пътешественик, председател на клуб „Приятели на Ръорих“ и зам. председател на Комитет „Петър Димков“, един от основателите на Клуба по прогностика и фантастика „Иван Ефремов“.

С живота си Тодор Ялъмов ни даде шанс по-смело да вдигнем погледа от Земята, за Познание, Разум и Осъзната Красота! Сбогом, Учителю! **От Комитет „Петър Димков-Лечителя“**

Роден на 20 август 1944 г. в Москва. Завършва Софийски университет специалност химия с дипломна работа по квантова химия през 1972 г. Работи по специалността в различни лаборатории и институти.

Един от основателите на Клуб по прогностика и фантастика „Иван Ефремов“ (1974, действащ и днес). Дългогодишен фотограф на клуба с богат фото и видеоархив от дейността на клубовете по фантастика в България. Участва с разработки на повечето конференции и конгреси по прогностика и фантастика у нас и в чужбина. До 1990 г. е лектор в Дружество за разпространение на знания „Георги Кирков“ (с теми „Извънземни цивилизации“, „Самоизграждане на творческата личност“ и др. иницирани от дискусии в Клуба)

След 1996 г. представя в страната изложби с картини на Николай Ръорих, цикъл лекции за знанията на древните българи, научни и езотерични открития, „Български и руски космисти“ и др.

Увелича се от фотография и киноизкуство, участва в редица изследователски експедиции в планината Алтай, Индия, Южна Корея, Испания /пътя Камино – 800 км пеша/, Русия (основно района на Волжка България) и други, организирани от Клуб „Приятели на Ръорих“ и Института по Древни цивилизации, София. Повечето експедиции са по пътя на древните българи и богомили, както на Изток до Индия, така и на Запад – Франция и Испания.

Оператор е на филмите „Мистериите на Орфей“, „Родови имена – любов и мечти“ и други.

През 1995 – 1999 г. е председател на Българско сдружение „Ръорих“, а от 1999 г. до сега на Национален Клуб „Приятели на Ръорих“.

От 2000 г. се включва в работата на Института за древни цивилизации, участва в повечето експедиции, семинари, проекти и програми, има публикации за културата на древните българи, за приноса на сем. Ръорих в изучаване на старата българска история и др. От 2005 г. е зам-председател на Национален комитет „Петър Димков“

Публикации в областта на лингвистиката, топонимията, историята, показващи пътя на миграцията на българите, след черно-морския потоп преди 7500 години на изток до Индия и обратно.

Участва в програмите на Космическата лаборатория на Софийския университет за изследване влиянието на Слънцето, заснемане на слънчеви затъмнения в България и Европа

Активно експериментира в областта на природното земеделие и пермакултурата, включително и по проекта на Софийския университет за оранжерия на Луната и на Марс.

10 неща, които показват, че си открил своята сродна душа

**РЕДОВЕ НА
ЧИТАТЕЛЯ**

За всички, които вярват в сродните души. За всички, които чакат Голямата Любов и среща-та, предначертана от Съдбата. За всички, които търсят своята истинска половинка.

Ето как да разберете дали вече не сте я срещнали...

1. Сродната душа е винаги до теб

Сродната душа е до теб винаги и във всичко. Този човек не си тръгва, когато стане напечено, не ти обръща гръб, когато имаш нужда от него. Той/тя е до теб по всяко време. Когато съградиш съюз със своята сродна душа, този съюз е неделим.

2. Сродната душа те подкрепя

Сродната душа ще ти помогне във всяка ситуация. Знаеш, че можеш да разчиташ на този човек, където и да си, каквото и да става. Когато си слаб/а, сродната душа ще те вдигне. Когато си отчаян/а, ще ти върне надеждата. Сродната душа познава сърцето ти, знае къде си уязвим/а и се опитва да те пази – от всичко и всички.

3. Сродната душа има сходни с твоите морал и ценности

Сродната душа е избрала/а да живее живота си по сходен начин с теб. Разбирате се по въпросите за семейството, децата, финансите, работата, забавленията... Това не значи обаче, че задължително трябва да имате еднакви хобита. Не забравяйте – хобито се мени, но ценностите – не.

4. Сродната душа буди страстта за живот у теб

Сродната душа те мотивира да живееш истински, да бъдеш по-добър човек, да израстваш и да се развиваш. Той/тя е твоят катализатор да изживееш живота, за който мечтаеш, да се превърнеш в човека, който искаш да бъдеш.

5. Сродната душа се държи нежно с теб

Сродната душа иска да се чувстваш добре и да те обгрижва. Разбира се, няма връзка без спречквания, но важното е хубавите моменти да са повече. Освен това, сродната душа те предразполага да ѝ споделиш всичко, без да се страхуваш от упреци и хулени.

Причината за това, че душите на двама ви са на еднаква честота.

6. Сродната душа те кара да се чувстваш специален/а

Сродната душа знае какво обичаш и ти го дава често. Знае кои дребни жестове те трогват и не пропуска да ги направи. За него/нея е важно да се чувстваш щастлив/а и обичан/а.

7. Сродната душа цени любовта ти

Сродната душа обича да те докосва и да бъде докосван/а от теб. Наслаждава се пълноценно на всеки миг, в който сте заедно. Търси непрекъснато емоционална и/или физическа близост с теб.

8. Сродната душа те намира за неустоим/а

Сродната душа те кара да се изчервяваш от удоволствие, когато ти показва колко те харесва. И го прави навсякъде и по всяко време. За сродната душа няма значение с какво си облечен/а, разрошена ли е косата ти, появили ли са се бръчки на лицето ти. Сродната душа просто обожаваш точно това, което си ти.

9. Сродната душа те кара да се чувстваш в безопасност

Сродната душа създава у теб усещането, че си защитен/а. Това е изключително важно в днешния напрегат свят, в който ставаме свидетели на всевъзможни драми и всеки ден се сблъскваме с всякакви проблеми.

Сродната душа знае как да те успокои и утеши. В ръцете му/й намиращ сила и закрила. Сродната душа ти дава положителна енергия, с която да пропъдиш негативните вибрации.

10. Сродната душа ти дава свобода

Сродната душа те кара да се чувстваш свободен/а, насърчава те да бъдеш себе си. Не ти се налага да играеш и да се преструваш.

Сродната душа е подарък от Съдбата!

Приятели, а вие как разпознавате сродната си душа?

Прибежище за непорочни и чисти души, организирани в колективи от равен брой хармонични мъже и жени, работещи системно и целенасочено по пътя на съвършенството за своето здраве на еталонен човек, дълголетие, многолетие и физическо безсмъртие.

Божидар Даскалов
0884/862576

www.kvantov-prehod.org

Проектант на символа на вестника художник-хералдик Христо Танев

Основател: акад. Атанас Панчев

Главен редактор
Петър Петров

Редакционен колектив:
Желяз Христов
Лиана Фероли

Автор на главата на вестника: Галина Фероли

Адрес на редакцията:
1172 София
жк „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ №1
Хотел „Диана-1“, ет. 6, ап. 62
Тел.: 0893/ 83 84 97;
0887/08 19 59

e-mail: kvantov_prehod@dir.bg
ISSN 1312-7063

Издателска къща
„Новата цивилизация“ ЕООД,
София

Първа Инвестиционна Банка
АД, гр. София
IBAN:
BG13FINV91501016554266
BIC KOD: FINVBGSF

Отдел Разпространение
и абонамент: 0888 69 33 59
Атанас Ралчев Панчев
(за пощенски услуги)

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

ОХРИДСКИТЕ ЦЪРКВИ

Градът на ЮНЕСКО прилича с калдъръмените улички, които водят към пристанището на Охридското езеро – най-голямото на Балканите (дължината му е 32 км). В езерото живеят около 20 вида редки риби, между които е рибата плашица, от чиито люспи се извлича охридският бисер, използван в бижутерията.

Старият Охрид прилича на Велико Търново с накачалите амфитеатрално къщи, а охридските църкви приличат на несებърските и са безспорните бисери в този град. Църквите дават облика на Охрид като духовен и културно-просветителски център. Прочутата Охридска школа, в която творят Свети Климент и Свети Наум, където се преписват богослужебните книги, се превръща в резиденция на българщината при цар Самуил, когато българската държава достига най-голямото си разширение, а Охрид е столица на българската държава със силен европейски авторитет. Българската патриаршия също се установява тук. По времето, когато Охрид е столица на българската държава в града имало 365 църкви – по една за всеки ден от седмицата, на всеки светец и за всеки православен празник.

Патриаршеската църква „Света София“ е построена от цар Борис Първи и напомня като оформление българската църковна архитектура от този период с типичните си стенописи. Някои изследователи намират общо между нея и цариградската църква „Света София“.

Църквата „Св. Климент Охридски“ е разположена на върха на стария град, под Самуиловата крепост, а в двора ѝ са открити останките на известната Охридска книжовна школа (Климентовият университет). В близост до нея се намират още няколко църкви – „Св. Димитър“ (14 в.), „Св. Константин и Елена“, „Св. Врач“, „Св. Богородица“, „Св. Никола“ и други. В повечето

църкви има стенописи и икони на Свети Климент – духовният патрон на града (патриарх), често изобразяван в ръка с глобуса на света, на който има надпис „Охрид“, а патриаршеският му трон е бил облепен с охридски бисери.

Църквата „Св. Богородица Перивлепта“ е от 13-и век и съхранява икони с образите на св. Климент и св. Наум. Книжовниците и Свети Седмочисленици са изографисани в почти всички охридски църкви. „Света Богородица Перивлепта“ е съхранявала костите на Свети Климент Охридски през 15-и век, когато манастирът „Св. Панталеймон“, построен от Климент и превърнат в негов гробница е бил разрушен и много от църквите са били превърнати в джамии.

Църквата „Свети Йоан Канео“ е от 14-и век и може да

се види на много картички от Охрид. Тя е живописно разположена в скалите на местността Канео над езерото и най-добре се вижда при разходка с корабче. Църквата на богослова е красиво орнаментирана и съхранява старинни стенописи, също и с образа на Свети Климент.

Манастирът „Свети Наум“ е разположен в гориста местност на брега на Охридското езеро. Ктитор на манастира е българският цар Борис Първи Михаил, изобразен в манастирската църква. В целия манастирски комплекс царят спокойствие и тишина, която се нарушава единствено от звуците на пауните, които отглеждат монасите. Царствените птици се разхождат свободноиз комплекса и събуждат възхищението на посетителите. След цар Бо-

рис, манастирът продължава да бъде под финансовата грижа на българския цар Симеон. Първоначалното име на манастира е било „Свети Архангел Михаил“.

Наум е изпратен да проповядва в Охрид през 893 г. и поема управлението на Книжовната школа от Климент, който трябва да изпълнява длъжността епископ. Седем години работи в манастира Наум и след смъртта му църковната обител носи неговото име. Мощите му се намират в малката манастирска църква, а на един от стенописите в нея е изобразено погребението му. Вярва се, че изречените молитви пред костите на свети Наум се сбъдват. Разказват, че той е основоположник на първия приют за душевноболни хора тук, а страдащите от подобни заболявания намират облекчение. В манастирската църква има чудесни стенописи на Кирил и Методий с учениците си, а от откритата тераса на манастира се открива чудесна панорама гледка към Охридското езеро с бреговете на Албания. На излизане от църквата посетителите хвърлят монета за късмет и винаги се връщат на това духовно място.

застраховки
осигуряване
финансови
консултации

ВАШАТА СИГУРНОСТ Е НАШЕ ЗАДЪЛЖЕНИЕ!

www.vdi-broker.com

- имуществени застраховки
- застраховки „Живот“
- застраховки финансови рискове
- лични застраховки
- селскостопански застраховки
- автомобилни застраховки
- застраховки на отговорности
- финансови консултации

ЕКСПЕРТНИ КОНСУЛТАЦИИ

НОВО ОТ ОМНИТЕХ ЕООД

МОБИЛНИ, СПЕЦИАЛИЗИРАНИ УСЛУГИ:

ВАДЕНЕ/ЕКСТРАКЦИЯ НА:

- ПОДГРЕВНИ СВЕЩИ
- ЗАПАЛИТЕЛНИ СВЕЩИ
- ДЮЗИ
- ШПИЛКИ И БОЛТОВЕ

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ РЕЗБИ НА:

- СВЕЩИ
- ОБТЕГАТЕЛНИ РОЛКИ
- СИЛОВО ЗАКРЕПВАНЕ
- КАРТЕР

GSM: 0876 577 576

e-mail: omniteh@gmail.com

АВТОМИВКА

0886/44-33-44
0899/655-77-55

ИК „НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ“ • НОВИ КНИГИ

Книгите могат да бъдат закупени от верига книжарници „Хеликон“, „Сиела“, „Колхида“, „Бард“, „Белканто“, „Нанси“, „Паола“, „Букспойнт“, „Български книжици“, „Нова епоха“, „Елрид“, „Книжарницата“ и „Малкият принц“, както и от книжните борси „Болид“ и „Искър“. Книгите можете да поръчате и в нашия интернет магазин: www.kvantov-prehod.org и да бъдат доставени с куриер на посочен от вас адрес.